Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

MAYIS
1984
Özel Sayı

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST MERKEZİ YAYIN ORGANI

faşizmin işkence tezgahlarında katledilişinin 11. yıldönümünde;

komünist önder İbrahim Kaypakkaya'yı anıyoruz !

mücadelesi ve fikirleriyle yolumuzu aydınlatıyor, aydınlatacak !

"Emperyalizme ve gericiliğe karşı dövüşürken ölen herkes, saygıya değerdir. Ama bu, bunların içindeki revizyonist ve anarşist unsurlarla komünistler arasında bir çizgi çekmememize asla yol açmamalıdır. Yoksa, daha da saygıya değer olan komünizme, halkın kurtuluşu davasına saygısızlık edilmiş olur."

İ. KAYPAKKAYA

Partimiz Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist'in kurucusu, çeşitli milliyetlerden halkımızın yüce önderi, örnek komünist İBRAHİM KAYPAKKAYA'yı, onun bu sözlerinden derin bir ilham alarak ve onunla her türden anarşist, oportünist, reformist ve revizyonist arasına kalın bir çizgi çekerek, Marksist-Leninist fikirlerinden ve şanlı mücadelesinden öğrenerek anıyoruz !

Çünkü onun mücadelesi ve komünist fikirleri, ülkemizin gerçek komünistleri, dürüst devrimcileri, çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryası ve halkı için paha biçilmez bir hazine değerindedir.

Çünkü O, mücadelesi ve fikirleriyle, ülkemizde ilk kez MUSTAFA SUPHİ ve önderliğindeki Türkiye Komünist Partisi'nin dalgalandırdığı komünizmin kızıl sancağını, kuruculuğunu yaptığı TKP/ML'nin şahsında yeniden göndere çekti.

Çünkü O; mücadelesi ve fikirleriyle, emperyalizmin ve gericiliğin Türkiye proletaryasının gözleri önüne gerdiği esaret perdesini yırtarak, onun kendiliğinden bir sınıf olmaktan çıkıp, kendisi için bir sınıf olmasının, kendi tarihi fonksiyonunun bilincine vararak, halkımızın halk demokratik, bağımsızlık, sosyalizm ve sınıfsız toplum mücadelesine önderlik edip, sınıfları ortadan kaldırmasının ve her türden baskı, sömürü ve zulme nihaî olarak son vermesinin ve böylece üzerine düşen temel enternasyonal görevini yerine getirmesinin yolunu açtı !

Çünkü O; enternasyonal proletaryanın bilimsel dünya görüşü olan Marksizm-Leninizmin evrensel gerçeğini derinden kavrayarak, onu yaratıcı bir tarzda ülkemiz devriminin somut pratiğiyle birleştirdi, proletaryanın bu tarihi ve şanlı mücadelesinin yoluna ışık tuttu, sonunda bütün

Devamı Syf. 3'te

Partimizin 1972'lerde İbrahim Kaypakkaya Tarafından Ortaya Konulan Kuruluş Platformunu Kararlılıkla Savunalım!

İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaş, Marksizm-Leninizmin evrensel gerçeğini derinden kavrayarak, onu yaratıcı biçimde Türkiye devriminin somut pratiğine uyguladı ve başta PDA revizyonizmi olmak üzere, her türden oportünizme, reformizme ve revizyonizme karşı yürüttüğü amansız bir ideolojik mücadele içinde Partimizin genel hattını çizdi ve kuruluş platformunu şekillendirdi.

Nedir proletaryanın asgari ve azami programına tekabül eden Partimizin kuruluş platformu? En genel hatlarıyla özetleyelim:

Ülkemiz iktisadî, siyasi, askeri, kültürel vb. her alanda emperyalizme bağımlı yarı-sömürge, yarı-feodal bir sosyo-ekonomik yapıya sahiptir. Kendi iç dinamiğiyle güçlü bir milli kapitalizm gelişip, milli burjuvazi önderliğindeki bir burjuva demokratik devrimle, feodalizm köklü bir biçimde tasfiye edilemediği için, ülkemiz giderek emperyalizmin sömürü ve talan ağına düşmüştür. Emperyalizm, bu feodal yapıyı, alt ve üst yapıda koruyup, destekleyip, güçlendirmiş ve feodal güçleri ülke içindeki esas toplumsal dayanağı haline getirmiştir: "Emperyalizm bizim gibi ülkelerde varlığını ve hakimiyetini feodalizme dayanarak devam ettirmektedir. Emperyalizm, feodalizmi özellikle siyasi ve ideolojik alanda destekleyerek ve güçlendirerek feodal mülkiyetin ve ilişkilerin çözülmesini yavaşlatarak varlığını ve hakimiyetini sürdürür. Emperyalizmin şehirlerdeki sosyal dayanağı komprador burjuvazi, geniş köylük bölgelerdeki sosyal dayanağı ise toprak ağaları tefeciler, faizciler, aşiret reisleri yarı-burjuva, yarı-feodal, çiftlik beyleri ve feodalizmin ideolojik dayanakları olan şeyhler, hacılar, hocalar, dedeler vs...dir.

Diğer yandan emperyalizmin bizim gibi ülkelere girmesiyle, her alanda kendisine bağımlı olarak yarattığı komprador kapitalizmin geliştirilmesinin sonucu olarak; iradesi dışında da olsa feodalizmin ağır ve sancılı bir tarzda çözülmesinide beraberinde getirmektedir. Ancak bütün bunlara rağmen, feodal sömürü biçimi muhafaza edilmekte, "yarıcılık, ortakçılık, kiracılığın feodal biçimi, tefecilik, faizcilik gibi yarı-feodal sömürü biçimleri devam etmektedir. Tefecilik ve faizcilik, emperyalizmin bankaları tarafından pompalanmaktadır. Özellikle üst yapı alanında feodal ilişkiler, bütün şiddetiyle devam etmektedir.

.....Burjuvazinin önemli bir kısmı yarı-burjuva, yarı-feodal bir nitelik gösterir."

Ülkemizin mevcut toplumsal yapısının ürünü olan başlıca çelişmeler içerisinde "yönetici ve belirleyici rolü oynayan" diğer çelişmeler üzerinde etki icra eden ve onların gelişmesini tayin eden çelişme, feodalizmle geniş halk yığınları arasındaki çelişmedir. İşte ülkemizdeki baş çelişme budur. Ancak bir başka durumda, baş çelişki değişebilir. Örneğin, ülkemizin fiilen emperyalist işgale uğraması vaziyetinde, ülke halkı ile emperyalizm arasındaki çelişme baş çelişme olur.

Yarı-sömürge, yarı-feodal bir yapıya sahip olan ülkemiz, Demokratik Halk Devrimi sürecindedir. Özü toprak devrimi olan bu sürecin başlıca iki temel görevini oluşturan Milli ve Demokratik yönler, biribirlerine kopmaz bağlarla bağlıdır. Feodalizm ve halk yığınları arasındaki çelişmenin baş çelişme olduğu bir ortamda, bu devrimin demokratik yönü, emperyalizmle halk yığınları arasındaki çelişmenin baş çelişme olması halinde de milli yönü esas hale gelir. Ancak bu her iki yön arasındaki diyalektik bağı yadsımaz.

İçinde yaşadığımız emperyalizm ve proleter devrimleri çağında, ülkemizde de, devrimi sonuna kadar götürecek, ona başarıyla önderlik edebilecek, Marksist-Leninist kesintisiz ve aşamalı devrim teorisine uygun olarak, durmaksızın sosyalist devrime geçebilecek ve toplumu, kendisiyle birlikte tüm sınıfları ortadan kaldırdığı altın çağına, yani, bayrağında "herkesten yeteneğine göre, herkese ihtiyacı kadar" sloganı yazılı komünizm aşamasına ulaştırabilecek tek sınıf, en devrimci, en disiplinli, en kararlı sınıf proletaryadır. Proletarya bu şanlı mücadeledeki tarihi görevini, sınıf bilinçli öncüsü, yani Komünist Partisi önderliğinde gerçekleştirir.

İçinde bulunduğumuz devrim sürecinin itici güçleri (devrimin dostları) başta işçi sınıfı olmak üzere, yoksul ve orta halli köylülük, şehir küçük-burjuvazisi ve milli burjuvazinin sol kanadıdır.

Bunlar içerisinde proletarya önder güçtür. Özünde bir köylü devrimi olan DHD'nin esas insan gücünü teşkil eden köylülüktür. Bundan ötürü köylülük devrimin temel gücüdür.

Şehir küçük-burjuvazisi, devrimimizin en güvenilir müttefiklerinden biridir.

Milli burjuvazi genel olarak ikili karakter gösterir. Emperyalizm ve uşaklarının baskısı altında olan orta-burjuvazi istikrarsız bir müttefiktir. Bir yandan emperyalizmin, feodalizmin ve komprador kapitalizmin sürekli baskısı altında bulunduğu için belli ölçülerde mevcut düzene karşı çıkar, feodalizmin ve emperyalizmin tasfiyesinde çıkarı vardır. Diğer yandan proletarya önderliğinde gelişen devrim hareketinden korkarak, teslimiyetçi bir eğilimde gösterir. Bu iki karakter devrimin gelişim seyrine bağlı olarak sol kanadı devrime, sağ kanadı karşı-devrimle birleşir. Milli burjuvazinin sol kanadı DHD sürecinde proletaryanın müttefiğidir.

Komprador-bürokrat burjuvazi ve toprak ağası (buna tefeci-tüccar şebekeside dahildir) sınıfları, ülkemizdeki tarihi egemen sınıflar ittifakını oluşturmaktadır. Devlet bu sınıfların ortak diktatörlüğüdür. Tüm alt ve üst yapıya damgasını vuran bu emperyalizm uşağı sınıflardır. Bu sınıfların iktidar biçimi; ülkemizin emperyalizme bağımlı yarı-sömürge, yarı-feodal sosyo-ekonomik yapısının kaçınılmaz sonucu olarak başından beri faşizm olmuştur. Başka bir deyişle, ülkemiz, hiç bir zaman gerçek anlamda bir burjuva demokrasisi yaşamamıştır. Sadece faşizmin nisbeten gerilediği bazı dönemlerde, kısmi burjuva hak ve özgürlüklerden yararlanabilmiştir.

Ülkemizde faşizme karşı mücadelenin kapsamı ve muhtevasıyla emperyalizme ve feodalizme karşı mücadelenin kapsam ve muhtevası bir ve aynıdır. Yani anti-faşist mücadele, aynı zamanda anti-emperyalist ve anti-feodal mücadeleyi kapsar.

Milli Demokratik Halk Devriminin yolu; kırsal alanlar esas mücadele alanı alınarak yürütülecek, uzun süreli halk savaşı yoluyla, kızıl siyasi iktidarlar kurulup şehirler kırlardan kuşatılarak, iktidarın parça parça alınması yoludur. Bu mücadele de başlıca üç silahı; ML teoriyi kılavuz edinmiş, ML tarzda inşa edilmiş, demir disiplinli gerçek bir proletarya partisi; böyle bir partinin önderliğindeki bir halk ordusu; yine böyle bir partinin önderliğinde, devrimden menfaati bulunan tüm sınıf ve tabakaların, işçi-köylü temel ittifakı üzerinde yükselen anti-emperyalist, anti-feodal ve anti-faşist devrimci birleşik cephesidir. Bu cephe çelişmeli bir birliktir. Ana yönünü işçi-köylü temel ittifakı oluşturur. Halkın Devrimci Birleşik Cephesi çalışma odalarında ve kürsülerde hamasi nutuklarla kurulamaz. Bu komünist partisi önderliğinde işçi-köylü temel ittifakına dayalı bütün devrimci sınıf ve tabakaların bizzat birleşmelerini ifade eder. Sözkonusu birleşme ise, uzun vadeli, sabırlı ve çetin bir mücadele içinde sağlanabilinir.

Ülkemiz çok uluslu bir yapıya sahiptir. Türk ulusu hakim ulus, Kürt ulusu ise ezilen ulus durumundadır. Bunların dışında çeşitli azınlık milliyetlerde varlıklarını sürdürmektedir. Marksist-Leninist Hareket, Türk hakim sınıflarının Kürt milletine ve azınlık milliyetlere uyguladığı milli baskıların en amansız ve en kararlı düşmanıdır. Türk hakim sınıfları tarafından ezilen Kürt milletinin kendi kaderini tayin hakkını, yani ayrılma ve bağımsız bir devlet kurma hakkını kayıtsız şartsız tanır ve savunur. Ancak ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı, belli bir ulusun ayrılmasının gerekliliği ile asla karıştırılmamalıdır. Marksist-Leninist Hareket, ayrılma sorununu her özel meselede somut olarak ele alır, *"bir bütün olarak sosyalizm için, proletaryanın sınıf mücadelesinin menfaatleri açısından yargılar ve tayin eder."* Tasvip etmediği bir ayrılma kararında da zor kullanmayı, engel ve güçlük çıkarmayı reddeder. Genel olarak ezilen milliyetlerin ve özel o

Devamı Syf: 7'de

"Biz Mustafa Suphi Yoldaşın Ve Onun Önderliğindeki TKP'nin Mirasçısıyız"!

İ. KAYPAKKAYA

"Komünist Partisi için memleketc müsallat olan dış düşmanları kovmak nasıl bir görevse, içeride halkın sırtından geçinen yağmacı sınıflarda hazır yiyicilik halinden çıkarıp yumruk altında çalıştırmak da o derece esaslı bir görevdir."

M. SUPHİ

MUSTAFA SUPHİ

Ülkemizde proletarya partisi ilk kez, M. SUPHİ önderliğinde 1920'de kuruldu.

Yüce Lenin'in mücadele arkadaşı M. SUPHİ ve ondört yoldaşı, Anadolu'da emperyalist işgale karşı yürütülen milli mücadeleye katılmak, onu sosyal kurtuluşla birleştirmek amacıyla yurda gelirken, Karadeniz'de Kemalistler tarafından alçakça katledildi. Anadolu'nun mazlum amele ve rençberlerinin kurtuluşunu aydınlatan M. SUPHİ önderliğindeki TKP, bu ağır kayıptan dolayı kurtuluş savaşında pek bir varlık gösteremedi ve Kemalistler kurtuluş savaşının önderliğini ele geçirerek, diktatörlüklerini kurdular. M. SUPHİ ve ondört yoldaşının katlinden sonra TKP'nin önderliğini eline geçiren Ş. Hüsnü, TKP'ni revizyonist, reformist bir ortaburjuva partisi haline çevirdi. Ş. Hüsnü TKP'sinin reformist, revizyonist ve M. Kemal dalkavukçusu sosyal-şoven çizgisini mahkum eden İ. KAYPAKKAYA yoldaş, M. SUPHİ'nin katlinden elli yıl sonra, ülkemiz proletarya partisini, M. SUPHİ TKP'sinin doğrudan devamı olarak yeniden kurdu.

İBRAHİM KAYPAKKAYA

komünist...

Baştarafı Syf. 1'de

bir Türkiye bozkırını tutuşturacak isyan ateşini yaktı!

Çünkü O, Mücadelesi ve komünizmin yüce ideolojisine olan sonsuz inancı ve enginleri fethetme ölümsüz ruhuyla, emperyalizmi, sosyal-emperyalizmi ve her türden gericiliği en güçlü oldukları yerde, yani işkence tezgahlarında yargıladı ve dize getirdi. Faşizmi canevinden vurdu. Ölüm ilmiğini komprador patron-ağa devletinin boynuna geçirdi.

Çünkü O; mücadelesi ve fikirleriyle, oportünizmin, reformizmin, revizyonizmin ve her türden burjuva düşüncesinin işçi sınıfı hareketi üzerindeki ideolojik-siyasi saltanatına ağır bir darbe indirdi, ipliğini pazara çıkardı!

Evet, faşist caniler O'nu, aylar süren vahşi işkenceler sonucu hunharca katlettiler ama, mücadele anısını ve Marksist-Leninist fikirlerini yok edemediler. Halkımızın bağrından sökup atamadılar! Atamazlar da! Çünkü O; toprağa düşen tohum gibi, halkımızın bağrında kök salmış, çiçek açmıştır. Hiç bir saldırı ve karalama O'nu halkımızın bağrından sökup atmaya yetmeyecektir.

O, ülkemiz komünist hareketinin mücadelesinde sonsuza dek yaşayacaktır!

O'nu; mücadelesinden ve fikirlerinden öğrenerek, sistemleştirdiği ML çizgiyi kararlı biçimde savunarak, bu çizgiyi yaratıcı bir tarzda değişen şartlara uygulayarak, derinleştirip, zenginleştirerek, onun maskesi altına saklanan veya ona cepheden saldıran her türden oportünizme, reformizme, revizyonizme karşı ideolojik kavgamızı hızlandırarak, emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı O'nun gösterdiği yolda amansız biçimde mücadele ederek analım!

- KOMÜNİST ÖNDER İBRAHİM KAYPAKKAYA YOLDAŞ ÖLÜMSÜZDÜR!

Sahtekârların...

Baştarafı Syf. 4'de

iocu bir tarzda ele geçirerek ortaya çıkan 'TKP ML Hareketi' adı altında Partimizin varlığını inkar etmenin teorisini yapan KK hizbinin sözümona, "proletarya partisini oluşturma" adı altında, yıllarca havanda su dövdükten sonra, bugün geldiği nokta ortadadır. MZ hizbi zaten hoş bir seda olarak maziye gömülmüştür. Partimizin bir ölüm-kalım sorunuyla karşı karşıya bulunduğu ve düşmanın ağır saldırılarına maruz kaldığı bir dönemde, 12 Eylül faşizminin gemi azıya aldığı şartlarda ortaya çıkan ve sözüm ona ideolojik mücadele adına, Partimize karşı dışarıdan ikinci bir saldırı cephesi açan, azılı menşevik parti tasfiyecisi ve devrim kaçkını YD hizbi **mülteci revizyonizmine** ise en iyi cevabı bizzat sosyal pratiğin kendisi vermiştir. Partimiz, bu mücadele kaçkını hizbe karşı I. aşaması II. Konferans'la tamamlanan mücadelesini önümüzdeki süreçte de sürdürecektir.

Biliyoruz, onlar bize "peki siz ne yaptınız" diye soracak, hatalarımızı, yanlışlarımızı ve yenilgilerimizi bize karşı en büyük silah olarak kullanacaklardır.

Ama bu bizi korkutmuyor. Lenin yoldaşın tabiriyle *"bundan korkan devrimci değildir."*

Çünkü bizim hatalarımız, başarısızlıklarımız ve yenilgilerimiz içinde **zafer tohumları** taşımaktadır. Onlar bizim objektif gerçeği kavramamıza, buna uygun olarak düşünmemize ve hareket etmemize yardım ediyor. Doğruları bulmamızın, başarılar ve zaferler kazanmamızın zeminini hazırlıyor. Dahası İ. KAYPAKKAYA'yı savunur görünen ve Partimizin adını kirleten, sahtekârların yüzündeki maskeleri düşürmemizi kolaylaştırıyor.

Partimiz Gözbebeğimizdir

Sahip Çıkalım, Koruyalım, Güçlendirelim!

Enternasyonal proletaryanın büyük öğretmenlerinden Mao Zedung şöyle der:

"Eğer devrim olacaksa, mutlaka devrimci bir parti olmalıdır. Devrimci bir parti olmadan, Marksist-Leninist devrimci teori üzerine ve Marksist-Leninist devrimci tarzda inşa edilmiş bir parti olmadan, emperyalizmi ve uşaklarını alt etmede, işçi sınıfına ve geniş halk kitlelerine önderlik etmek imkansızdır." (Seçme Sözler, Syf: 9)

Bu, silinmeyecek biçimde bilincimize kazımamız gereken evrensel bir devrim yasasıdır.

Çünkü böyle bir öncü güce sahip olmadan, proletaryanın ve emekçi halkın emperyalizmi ve uşaklarını alt etmesi imkansızdır. Parti, proletarya ve emekçi halkın, sınıf mücadelesi içindeki en güçlü silahıdır. Partisiz proletarya ve halk, beyni olmayan bir insana, komutansız bir orduya benzer. Gerçek bir proletarya partisinin önderliğinden yoksun kalan proletarya ve emekçi halkın gözbebeği kör olmuş demektir. Önünü gereği gibi göremez, karanlıkta el yordamıyla yürür, kafasını taştan taşa vurur, savaş meydanlarında düşmana yenilir, büyük kayıplar verir...

İşte bunun içindir ki, gerek emperyalistler ve uşakları, gerekse burjuva dünya görüşünün çeşitli renk ve tonlardaki savunucuları olan her türden oportünistler, revizyonistler, reformistler; proletarya partisinin devrim için taşıdığı bu hayati önemini karartmak, proletaryayı ve emekçi halkı böyle güçlü bir silahtan yoksun bırakmak için ellerinden gelen her türlü gayreti sarfetmektedirler. Bu dün böyleydi, bugün böyledir, yarında böyle olacaktır. Bu somut gerçek, aynen ülkemiz içinde geçerlidir.

"Devrimci bir parti olmadan, devrimin olamayacağı" evrensel gerçeğini derinden kavrayan İ. KAYPAKKAYA yoldaş, onu yaratıcı bir tarzda ülkemiz devriminin somut şartlarına uygulamış, tarihi anlam ve önemini açık ve net biçimde bilincine çıkarmış, amansız bir sınıf mücadelesi pratiği ve amansız bir ideolojik, siyasi mücadele içinde proletaryanın kızıl bayrağını yeniden göndere çekmiş, Partimiz TKP/ML'i kurmuştur. Bu Türkiye Devrim Tarihi'nde çığır açan bir olaydır.

İşte bunun içindir ki Partimiz kuruluşundan beri dört bir yandan ateş altında kalmış, ağır yenilgiler almış, büyük kayıplar vermiştir. Hakim sınıflar, ağır saldırı ve taktiklarını bugüne dek aralıksız sürdürmüş, partimizi yıkıp yok etmek için ellerinden gelen hiç bir gayreti esirgememiş, başta kurucu önderimiz olmak üzere, onlarca yoldaşımızı, sempatizanımızı, taraftarımızı hunharca katletmiş, binlercesini gözaltına almış, işkencelerden geçirmiş, tutuklamış, zindanlara doldurmuştur. Aynı azgın saldırılar bugünde bütün şiddetiyle sürdürülmektedir.

Diğer yandan kuruluşundan bu yana, her türden oportünist, reformist, revizyonistler de, Partimize, ideolojik-siyasi cephede saldırılarını aralıksız sürdürmüş, ülkemizdeki gerçek proletarya varlığını tabanlarının, proletarya ve emekçi halkın gözlerinden gizlemek için yoğun çabalar sarfetmiş, partimizin genel ideolojik, siyasi, örgütsel hattını tasfiye etmeye çalışmışlardır.

Bütün bunların yanısıra Partimiz, kuruluşundan bu yana önemli iç mücadelelere de sahne olmuş, peş peşe saflarında ortaya çıkan sapma ve hiziplerlede savaşmak zorunda kalmış, derin yaralar alma ve önemli kayıplar verme pahasına da olsa, saflarını onlardan arındırmaya çalışmıştır.

Kuşkusuz ki, on yılı aşkın bu zengin sınıf mücadelesi içinde, önemli ideolojik, siyasi, örgütsel hatalarda işlemiştir. Yenilgi ve kayıplarında bu hatalarının tayin edici rolü olmuştur. Elbette ki mücadelenin olduğu her yerde, hatalarda, başarısızlıklarda, kayıplarda, yenilgilerde olur. Önemli olan bunlara yol açan nedenleri bulmak, onlardan ders çıkarmak ve bir daha aynı hatalara düşmemektir. Bunun yolu, proletarya partisini tüm diğer burjuva partilerden ayıran temel ilkelerden birisi olan eleştiri-özeleştiri ilkesine dört elle sarılmak ve onu kararlılıkla hayata uygulamaktır. Partimiz, her şeyden önce kendi hatalarına karşı insafsız olacak ve eleştiri-özeleştiri ilkesini samimiyetle ve cesaretle uygulayacaktır.

Kurucu önderimiz İ. KAYPAKKAYA'yı, onun enginleri fethetme ruhundan ilham alarak, partimize dört bir yandan yöneltilen saldırılara cesaretle göğüs gerip, onun bize bıraktığı miras olan Partimizi göz bebeğimiz gibi koruyarak analım!

İbrahim Kaypakkaya'yı Savunur Görünen Ve Partimizin Adını Kirleten Sahtekârların Maskesini Düşürelim

Proletarya dışa kapalı, toplumdaki tüm diğer sınıf ve tabakalardan kalın bir Çin Seddi ile ayrılmış değildir. Toplumdaki artan yoksullaşmaya paralel olarak, proletaryanın saflarına sürekli olarak yeni katılmalar olur. Özellikle küçük mülk sahibi tabakalardan gelen bu unsurlar, kendi sınıf özelliklerini proletaryanın saflarına taşırlar, küçük-burjuva dünya görüşlerini önemli ölçüde muhafaza ederler. Bu durum kaçınılmaz olarak proletarya partisi saflarınada yansır ve tüm diğer etkenlerle birlikte parti içi iki çizgi mücadelesinin maddi zeminini oluşturur. Kısacası, parti içi mücadele, sınıf mücadelesinin proletarya partisi içindeki yansımasıdır. Sınıflar ve sınıf mücadelesi var oldukça, bu objektif gerçek kaçınılmaz olarak tekrar tekrar kendisini gösterecek ve parti içi amansız sınıf mücadelelerine yol açacaktır.

Nitekim Partimizin on yılı aşkın mücadele tecrübesi, bu objektif gerçeği defalarca kanıtlamış, bize önemli dersler kazandırmış, proletaryanın bu "geçici yol arkadaşlarına" karşı bizi teorik açıdan silahlandırmıştır.

Bu "geçici yol arkadaşları"mızın başında KK, MZ, YD hizipleri gelmektedir. Onlar Parti tarihimizin önemli dönüm noktalarında kendi sınıfsal özlerini açık biçimde ortaya koymuş, Parti içinde iktidarı gaspetbeye, Partiyi bütünüyle ele geçirip, kendi küçük-burjuva tekkeleri haline çevirmeye çalışmış, ancak her seferinde de kafalarını İ. KAYPAKKAYA'nın Partimizin üstüne gerdiği teorik zırha çarpmaktan kurtulamamış ve çareyi Partimize karşı cepheden bayrak açmakta görmüşler, ancak keskin İBRAHİM savunucusu görünmekten ve Partimizin adını adice kirletmekten de geri kalmamışlardır.

Aslında onların İ. KAYPAKKAYA'yı savunmak ve Partimizi temsil etmekle uzaktan yakından hiç bir ilişkileri yoktur. Onların amacı, İ. KAYPAKKAYA'yı bir aziz derekesine yükseltmek, onun Marksist-Leninist fikirlerinin özünü boşaltmak, partimizin adını ve prestijini kendi tekke emellerine alet etmektir.

Ancak Marksizm-Leninizme saldırı temelinde var olmak ve uzun bir süre ayakta durabilmek mümkün değildir. Nitekim, Parti genel hattını tasfiye temelinde, Parti merkezini komp·

Devamı Syf. 3'te

"Devrim İçin Herzaman Ölecekler Bulunur"

"....gider..... gider, nice koçyiğitler gider
Senin de içinde bir oğlun varsa çok değildir

Ey mavi gök ! Ey yağız yer bilesin ki
Yüreğimiz kabına sığmamakta

Örsle çekiç arasında yoğrulduk
Hıncımız Derya gibi kabarmakta"

İ. KAYPAKKAYA

"Biz komünistler, tohumlara benzeriz, halk da toprağa benzer. Her gittiğimiz yerde halkla birleşmeli, halkın içinde kök salmalı ve çiçek açmalıyız." (Mao Zedung)

Bu gerçeğin en açık kanıtı bizzat İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaştır. O çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının bağrına düşen bir tohumdur. Bu tohum halkımızın bağrında kök salmış, çiçek açmıştır. Faşist caniler onu hunharca katlettiler. Ama onun ektiği tohumları, halkımızın bağrından söküp atamadılar. Açtığı çiçekleri kıra kıra bitiremediler, bitiremeyeceklerdir de ! Çünkü halk bitmez tükenmez bir deryadır ! Bir İBRAHİM ölür, bin İBRAHİM doğar !

Bizler eğer İBRAHİM'in enginleri fethetme ruhunun takipçileriysek, onun çizdiği yolda gözünü kırpmadan seve seve ölümü kucaklayan AHMET MUHARREM ÇİÇEK, ALİ HAYDAR YILDIZ, MERAL YAKAR, İSMAİL HANOĞLU, MEHMET ZEKİ ŞERİT, CEMİL OKA, ORHAN BAKIR, SÜLEYMAN CİHAN, ALİ UÇAR ve daha onlarca yoldaşımız gibi ölümden korkmamalıyız ! Darağaçlarından, işkence tezgahlarından, zindanlardan korkmamalıyız ! Partimiz, halkımız ve yüce komünizm davası uğruna seve seve ölümü kucaklamaktan asla tereddüt etmemeliyiz ! Bilmeyiz ki; komünistler için ölmek demek, tıpkı İBRAHİM gibi, ölümsüzleşmek demektir ! Eğer böylesine korkusuz bir mücadele azmi ve ruhuyla sınıf mücadelesinin engin denizine atılmazsak, emperyalizmi kovmamız ve uşaklarını alt etmemiz asla mümkün olmaz ! Sosyalizmi kurmamız, komünizme doğru ilerlememiz asla mümkün olmaz !

Bu gerçeği bilincimize yerleştirelim ve yoldaşlarımızın akan kızıl kanlarını yerde koymayacağımıza bir kez daha and içelim !

Halkın Yenilgileri İçinde Zafer Tohumları Taşır

Yenile Yenile Yenmesini Öğreneceğiz

"Karışıklık çıkarmak, yenilgiye uğramak, yine karışıklık çıkarmak, yine yenilgiye uğramak.... Ta ki yok olunceya kadar. Halkın davası karşısında emperyalistlerin ve bütün dünya gericilerinin mantığı budur ve onlar asla bu mantığı terk etmeyeceklerdir. Bu, Marksist bir kanundur...."

"Savaşmak, yenilgiye uğramak, yine savaşmak, yine yenilgiye uğramak, yine savaşmak.... taki zafere kadar. Halkın mantığı budur ve halk bu mantığı asla terk etmeyecektir. Bu da Marksist bir kanundur...."

MAO ZEDUNG yoldaşın ortaya koyduğu bu tarihi ve genel uzak görüşlü perspektif, dünya ve ülkemiz devrim tarihince onlarca, yüzlerce kez ispatlanmış olmanın ötesinde, içinde bulunduğumuz dünya ve ülkemiz somut şartlarında çok daha büyük bir anlam kazanmaktadır.

Biz biliyoruz ki, devrim yolu dümdüz değildir; engebeli, dolambaçlı, sarptır. İnişler-çıkışlar, zik-zaklar, başarı ve başarısızlıklar, yenilgi ve zaferlerle doludur. Mücadelenin olduğu her yerde kayıplarında olması kaçınılmazdır. Gerek enternasyonal proletarya ve komünist hareketin, gerekse ülkemiz devrimci hareketi ve komünist hareketinin önemli kayıplar verip, ağır yenilgiler aldığı günümüz dünya şartları, bu diyalektik yasayı açık biçimde doğrulamaktadır.

Ancak, Mao Zedung yoldaşın yukarıdaki sözlerininde vurguladığı gibi, meseleye dünya tarihinin genel gidişatı açısından, stratejik perspektifle yaklaşırsak, emperyalistlerin ve tüm gericilerin zaferleri geçici yenilgileri kaçınılmaz; proletarya ve halkların yenilgisi geçici zaferi kaçınılmazdır ! Çünkü proletarya ve ezilen halkların yenilgileri içinde **zafer tohumları** taşır ! Çünkü proletarya ve ezilen halklar yenile yenile yenmesini öğrenirler !

Komünist önder İ. KAYPAKKAYA yoldaşında büyük bir uzak görüşlülükle ortaya koyduğu gibi;

".....her yenilginin iki sebebi vardır. Birincisi objektif sebep. Objektif şartlar, belli bir gücün aleyhine, diğerlerinin lehine ise zayıf olan için **bu şartlarda** *yenilgi kaçınılmazdır. İkincisi Subjektif sebep: Objektif şartlar başarı kazanmaya elverişli olduğu halde, hata yapan yani dış dünyanın kanunlarını kavrayıp, düşüncesini ve davranışlarını bu kanunlara uydurmayan, yani gerçeğe aykırı davranan, yenilgiye uğrar. Hangi sınıf, grup, örgüt, kişi yenilirse yenilsin, sebep yukardakilerden biridir veya her ikisidir....."*

".....'halkın yenilgileri, içinde zafer tohumları taşır'.... Çünkü halk, yani işçiler ve köylüler **objektif olarak** *yenme imkanına sahiptir;* **subjektif olarak** *gerçeği kavradıktan ve mücadeleyi bu gerçeğe uygun olarak yürüttükten sonra, yenmemesi için sebep yoktur; işte yenilgiler, halkın gerçeği kavramasına, ona uygun düşünmesine ve hareket etmesine yardım eder."* (S. Yazılar. Syf: 374-375. —aç-IK)

Ülkemiz devrimci hareketinin ve komünist hareketinin, 12 Mart dönemi sonrası, ikinci kez ağır bir yenilgi aldığı bugünkü **yenilgi yılları** ortamında, bu gerçeğin derinden kavranması çok daha büyük ve hayati bir önem kazanmaktadır. Çünkü böylesi yıllar, bir dizi olumsuzluk ve hastalıklarda birlikte getirmekte, devrim saflarında yılgınlık ve umutsuzluk rüzgarları estirmekte, devrime inançsızlığı yaygınlaştırmakta, örgütsüzlüğü, anarşizmi, teslimiyetçiliği, devrim kaçkınlığını, başı bozukluğu körüklemekte, çürüme, yozlaşma ve dökülmelere yol açmaktadır. Bu dünya devrimci pratiğinin ve ülkemiz devrimci pratiğinin (hem de son on yıl içinde ard arda iki kez) açık biçimde kanıtladığı objektif bir olgudur.

Bizler İBRAHİM yoldaşın varisleri olarak, devrimin bu objektif gerçeğini doğru biçimde bilince çıkarmalı, hata, zaaf ve eksikliklerimizi açık yüreklilikle ortaya koymalı, yenilgi ve başarısızlıklarımızdan ders çıkarmalı, İBRAHİM yoldaşın ayaklarından zincire vurulu olduğu şartlarda dahi devrime olan inancını yitirmeyerek bize gönderdiği talimatlara uygun olarak, saflarımızda moral bozukluğu yayanlara ve devrime, halka, komünizm davasına inançsızlık belirtenlere karşı amansız biçimde mücadele etmeliyiz !

Devrim Kitlelerin Eseri Olacaktır

Kitlelere Güvenelim Ve Dayanalım

"Devrim kitlelerin eseri olacaktır" der Lenin yoldaş ! Bu da evrensel bir devrim yasasıdır. Bu temel gerçeği İ. KAYPAKKAYA yoldaş su sözlerle haykırmaktadır:

"Önümüzde çetin ama şanlı mücadele günleri var. Sınıf mücadelesinin denizine bütün varlığımızla atılalım !"

"Bu mücadelede kahraman işçi sınıfımıza, fedakar ve çilekeş köylülerimize, yiğit gençliğimize sonsuz bir güven duyalım !" (S. Yazılar Syf: 444)

Eğer kitlelere böylesine coşkun bir güven duymaz ve onlara dayanmazsak, devrimin hiç bir görevini yerine getirmemiz mumkün olmaz. Çünkü biz kitleler için varız ve kitleler bizim bağrında kök salıp çiçek açacağımız toprağımızdır. Biz bu toprağa sıkı sıkıya tutunduğumuz ve köklerimizi derinlere saldığımız oranda yaşarız, gelişip güçleniriz, yenilmez hale geliriz.

Şu mitolojik örnek bizim için öğretici olmalıdır:

"Eski Yunan mitolojisinde Anteus adlı ünlü bir kahraman vardı. Efsaneye göre, Anteus, denizler tanrısı Poseidon ve yeryüzü tanrıçası Gea'nın oğluydu. Kendisini doğuran, emziren ve yetiştiren anasına çok bağlıydı. Anteus'un alt edemediği tek kahraman yoktu. Herkes onu yenilmez olarak kabul ediyordu. Anteus'un gücünün kaynağı nerede yatıyordu ? Gücünün kaynağı, bir döğüşte ne zaman hasmı tarafından sıkıştırılsa, yere, onu doğuran ve besleyen anaya dokunmasında ve bunun ona yeni güç katmasında yatıyordu. Ama Anteus'un bir zayıf yanı vardı: şu veya bu şekilde yerle bağının koparılması tehlikesi. Düşmanları bu zaafını biliyorlar ve fırsat kolluyorlardı. Bir gün bir düşman çıktı ve bu zaafından yararlanarak Anteus'u altetti. Bu, Herkül'dü. Herkül, Anteus'u nasıl altetti ? Onu kaldırdı, havada tuttu, yere dokunmasını önledi ve sonunda onu boğdu." (Stalin'den alıntı, Parti Tarihi Syf: 437)

Bizim anamız ise emekçi kitlelerdir, halk yığınlarıdır. Biz, bizi doğuran, emziren ve yetiştiren anamızdan kopmadığımız, kitlelerle bağlarımızı sürdürdüğümüz oranda, ayakta kalabilir, başarı sağlayabilir, ilerleyebilir ve sonunda düşmanlarımızı alt edebiliriz.

Bunu derinden kavramalı ve bütün gücümüzle hayata uygulamalıyız. Kitlelere güvenmeli ve dayanmalıyız. Parti tarihimizden ders almalı, bugün içinde bulunduğu en zor şartlarda dahi etrafımızdan ayrılmayan, bize destek veren, koruyan, yardım eden, bizi barındıran, kayıplarımıza üzülen, başarılarımıza sevinen, bizi kendilerinin kopmaz bir parçası olarak gören kitlelerden öğrenmeliyiz, bu alandaki hatalarımızı düzeltmeli, eksikliklerimizi gidermeliyiz. Gerçek komünist sıfatı ancak bu şekilde kazanabilir. İBRAHİM yoldaşın gerçek biçimde savunulması ancak bu şekilde mümkün olabilir !

Proletaryaya, Halka Ve Devrime Adanmış Örnek Bir Yaşam

İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaş, 1949'da Çorum'da yoksul bir köylü ailesinin ilk çocuğu olarak dünyaya gözlerini açtı.

İlkokulu bitirdikten sonra, Hasanoğlan İlköğretmen okuluna girdi. İlerici fikirlerle bu okulda yüz yüze geldi, devrime büyük ilgi duydu. 1965 yılında İstanbul Çapa Yüksek Öğretmen Okuluna girdi ve bu okulun parasız yatılı bursu ile İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi'ne devam etmeye başladı.

Bu yıllar, devrimci fikirlerin genel olarak bütün halk sınıf ve tabakaları, özel olarak da öğrenci gençlik arasında hızlı yayılma gösterdiği yıllardır. Aynı yıllar, daha sonraları güçlü anti-faşist, anti-emperyalist mücadelelere dönüşen, kitlelerin, özellikle öğrenci gençliğin akademik, ekonomik ve demokratik istemleri doğrultusundaki mücadelelerinin yaygınlaştığı dönemdir.

1967 yılında, dokuz arkadaşıyla birlikte Fikir Kulüpleri Federasyonu (FKF)'nun Çapa Yüksek Öğretmen Okulu Şubesini kuran İ. KAYPAKKAYA yoldaş, gerek TİP içinde, gerekse FKF içinde reformist yönetimlere karşı, devrimci muhalefet saflarında yer aldı. 1969 yılında Dev-Genç'e dönüşen FKF'nu ve Aydınlık Sosyalist Dergi içindeki ayrılıkta, Proleter Devrimci Aydınlık saflarında yer aldı. Sorgusunda, halka ve Marksizm-Leninizme inanan bir komünist devrimcinin, halkımızın kurtuluşu yolunda yapması gereken görevler olarak savunduğu işçi grevlerine, köylülerin toprak işgallerine, gençliğin anti-emperyalist mücadelelerine aktif olarak katıldı. İBRAHİM yoldaşın bilincinde önemli sıçramalar yaratan 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi, ML Hareketin filizlenmesinde önemli rol oynadı.

12 Mart askeri faşist muhtırasını takip eden dönemde koyulaşan faşist terör ve baskı ortamında, Doğu Anadolu'nun çeşitli kırlık alanlarında faaliyet yürüten İ. KAYPAKKAYA, aynı zamanda TİİKP'in başına çöreklenmiş iflah olmaz revizyonistlere karşı ML kanadın önderi olarak, tavizsiz mücadele yürütüyordu. TİİKP içinde iki yılı aşkın bir süredir devam eden ideolojik ve siyasi mücadele, Şubat 1972'de DABK Kararları ile hem iflah olmaz TİİKP revizyonistlerinden bağlarını koparırak örgütsel ayrılığı gerçekleştirdiler, hem de elli yıl aradan sonra Türkiye proletaryasının öncü örgütü olan ML Komünist Partisinin şanlı bayrağını göndere çektiler. 1973 yılına kadar TKP/ML'nin önderi olarak, partinin siyasi ve örgütsel inşası, TİKKO'nun yoksul köylüler içerisinde örgütlenmesi mücadelesine, kitlelerden öğrenip kitlelere öğretme ML ilkesi rehberliğinde önderlik eden İBRAHİM yoldaş, 12 Mart faşizminin azgın saldırılarına karşı en ön saflarda kararlılıkla mücadele etti.

Ocak 1973'de Vartinik mezrasında yoldaşlarıyla birlikte kaldığı köm, faşist jandarma subayı Fehmi Altınbilek komutasındaki bir jandarma birliği tarafından kuşatıldı. Çıkan çatışmada yiğit komünist savaşçı ALİ HAYDAR YILDIZ katledildi, İBRAHİM yoldaş ise boynundan aldığı yaralarla ağır yaralandı. Ağır yaralı olmasına rağmen, kaçan diğer yoldaşların takibinden yararlanarak, izini kaybettiren İBRAHİM yoldaş, beş gün sonra muhbir bir köylünün ihbarı sonucu yakalandı. Yakalandığı günden katledildiği 18 Mayıs'a kadar ağır işkence ve baskılara maruz kalan İBRAHİM yoldaş, Ser verip Sır vermeyerek faşistlere karşı, halkı, devrimi ve komünizmi kararlılıkla savunarak örnek ve önder bir komünist tavır takındı. İBRAHİM yoldaşın komünist direnişi karşısında acizleşen faşistler, aylarca süren işkencelerden sonra 18 Mayıs 1973 günü onu alçakca katlettiler. O halka, devrime ve yüce komünizm davasına bağlılığın ölümsüzleşen bir sembolü oldu. TKP/ML'nin ölümsüz önderi ve kurucusu İ. KAYPAKKAYA yoldaş, fiziken aramızdan ayrılmasına rağmen, onun görüşleri, mücadelesi ve direnişi çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryası ve halkının kurtuluş yolunu aydınlatıyor.

"...Ben komünistim, biz komünist olarak siyasi konularda hiç bir şeyi prensip olarak gizlemeyiz ve fikirlerimizi açıkça söyleriz. Ancak örgütsel faaliyetlerimizi ve örgüt içerisindeki bize inanan arkadaşlarımızı ve örgüt içerisinde olmayıp da bize yardımcı olan şahıs ve grupları açığa vurmaktan kategorik kaçınırız, ve söylemeyiz, bu sebeple örgütsel faaliyetlerim hakkında hiç bir şey açıklayamam..."

İ. KAYPAKKAYA

-Partimizin kuruluş platformu..

Başlarafı Syf: 2'de

larak Kürt milletinin milli baskılara, zulme ve inkiyazlara karşı yönelmiş mücadelesini ve ezilen milletin milli hareketindeki genel demokratik muhtevayı kesinlikle destekler.

Kemalizm Türk ve müslüman komprador burjuvazi ve toprak ağalarının temsilcisidir. Kemalist devrim güdük bir anti-emperyalist öze sahiptir. Çoğu reformist, revizyonist hareketlerin iddialarının aksine, emperyalistleri ülkeden kovup, ülkeyi bağımsızlığına kavuşturmamıştır. Ülkemizin sömürge, yarı-sömürge, yarı-feodal yapısı yerini, Kemalist devrimle, yarı-sömürge, yarı-feodal yapıya bırakmıştır.

Ülkemizde proletarya partisi ilk kez 1920'lerde M. SUPHİ önderliğinde kurulmuştur. Fakat M. SUPHİ ve ondört yoldaşının Kemalist diktatörlük tarafından hunharca katledilmesinden sonra, partinin yönetimi Ş. Hüsnü revizyonizminin eline geçmiştir. Ş. Hüsnu önderliğinde, orta-burjuva reformist bir hareket olarak sağcı ve M. Kemal dalkavukçusu bir hat izleyen TKP, bu tarihlerde maruz kaldığı karşı-devrimci saldırılar sonucu, örgütsel olarak da çökertilmiştir. TKP/ML M. SUPHİ önderliğindeki gerçek TKP'nin doğrudan devamıdır ve onun komünist mirasını kararlılıkla savunur. Ş. Hüsnü TKP'sinin reformist, revizyonist mirasını savunmayı ise reddeder.

Marksist-Leninist Hareket, Paris Komünü, Büyük Ekim Devrimi, Çin Devrimi, Büyük Proleter Kültür Devrimi başta olmak üzere, enternasyonal proletaryanın tarihi kazanımlarını ve uluslararası komünist hareketin mirasını kararlılıkla savunur. Bütün ülkelerin proletarya hareketlerinin genel deneyimini kendisine teorik temel olarak alır. Uluslararası Komünist Hareketin kopmaz bir parçası olarak, proleter enternasyonalizm bayrağını yükseklere kaldırır.

Proletarya Partisi, demokratik devrimin esas olarak tamamlanmasından sonra, durmaksızın sosyalizme geçer. Amaç sınıfları ve eski toplumun alışkanlık ve geleneklerini köklü şekilde silmek ve toplumda kurallara uymayı zorunluluk halinden çıkarıp alışkanlık haline dönüştürüldüğü komünizmin üst evresine ulaştırmaktır.

Sınıf ve sınıf mücadelesi tüm sosyalizm boyunca, toplumda, devlet organında ve partide sürer. Komünist Partisi burjuvazinin geriye dönüş çabalarının bastırılması ve toplumdaki dönüşümü sağlamada araç olarak proletarya diktatörlüğünü pekiştirip güçlendirir. Devrimin sürdürülmesine önderlik eder. Büyük Proleter Kültür Devriminin tecrübelerine sahip çıkar.

Yukarıda kısaca da olsa, genel hatlarıyla ortaya koyduğumuz Partimizin asgari ve azami programını oluşturan İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaş, bu ML düşünceler doğrultusunda can bedeli bir mücadeleye atıldı.

O, faşizmin mezarını kazacak olan şanlı mücadelemizin isyan ateşeni yaktı.

O; mücadelesi ve komünizmin yüce ideolojisine olan sonsuz inancı ve enginleri fethetme olumsuz ruhuyla, emperyalizmi, sosyal-emperyalizmi ve her türden gericiliği, en güçlü oldukları yerde, yani işkence tezgahlarında yargıladı ve dize getirdi. Faşizmi can evinden vurdu. Ölüm ilmiğini komprador patron-ağa devletinin boynuna geçirdi.

Yine O; mücadelesi ve fikirleriyle, oportunizmin, reformizmin, revizyonizmin ve her türden burjuva düşüncesinin işçi sınıfı hareketi üzerindeki ideolojik-siyasi saltanatına ağır bir darbe indirdi, iflığını pazara çıkardı.

Evet, faşist caniler onu, aylar süren vahşi işkenceler sonucu hunharca katlettiler, ama, mücadele anısını ve Marksist-Leninist fikirlerini yok edemediler. Halkımızın bağrından söküp atamadılar. Atamazlar da ! Çünkü O; toprağa düşen tohum gibi halkımızın bağrında kök salmış, çiçek açmıştır. Hiç bir saldırı ve karalama onu halkımızın bağrından söküp atmaya yetmeyecektir.

O; ülkemiz komünist hareketinin mücadelesinde sonsuza dek yaşayacaktır !

O'nu; mücadelesinden ve fikirlerinden öğrenerek, sistemleştirdiği Marksist-Leninist çizgiyi kararlı biçimde savunarak, bu çizgiyi yaratıcı bir tarzda değişen şartlara uygulayarak, derinleştirip zenginleştirerek, onun maskesi altına saklanan veya ona cepheden saldıran her türden oportünizme, reformizme, revizyonizme karşı ideolojik kavgamızı hızlandırarak, emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı, onun gösterdiği yolda amansız biçimde mücadele ederek analım !

—KOMÜNİST ÖNDER İBRAHİM KAYPAKKAYA YOLDAŞ ÖLÜMSÜZDÜR !

TKP/ML MARŞI

Biz biz ! Biz biz biz !
İşçinin köylünün yiğit sesiyiz
Namluya sürülmüş halk mermisiyiz
Baş koyduk gönül verdik bu kavgaya
Kurtuluş için çarpar bu kalplerimiz
İhtilal için çarpar yüreklerimiz
Bin kere ! Bin kere !
Yemin ettik bin kere
Kızıl bayrak vereceğiz ellere
Oraklı çekiçli koca ellere
Hey hey ellere
Biz biz ! Biz biz !
Leninizmin aydınlık izindeyiz
Silah elde halklar cephesindeyiz
Kan döktük şehit verdik bu kavgada
Kurtuluş yolundan asla dönmeyiz
İhtilal yolundan asla dönmeyiz
Bin kere ! Bin kere !
Yemin ettik bin kere
Kızıl bayrak dikeceğiz her yere
Kazılan siperlere
Kırlarda tepelere
Hey hey tepelere
Biz biz ! Biz biz biz !
İhtilalde olurki yeniliriz
Eksilmez azmimiz artar kinimiz
Komünist Partisi bu son kavgada
Kurtuluş için yüce önderimiz
İhtilal için yüce önderimiz
Bin kere ! Bin kere !
Yemin ettik bin kere
Kızıl bayrak asacağız her yere
Müstahkem mevkilere
Şehirlerde kalelere
Hey hey hey kalelere !

faşizmin işkence tezgahlarında katledilişinin 11. yıldönümünde;

komünist önder İbrahim Kaypakkaya'yı anıyoruz!